

جان شیفته بانوان «فرخند» با مهر گل‌های محمدی

فرهنگ بومی منطقه را رعایت کنیم و بگذاریم مهر مادرانه، پیوند دهنده شهر و روستا شود

مریم
قربانزاده
نویسنده

خورشید

و رفتارشان را بکنند و با فرهنگ حجاب و حیای چادرهای گل‌گلی زنان روستا هم‌خوان باشند. زنان روستا سخت‌کوش و مهربان‌اند. ناسپاسی است که چند ساعت رفتن شهرنشینان آن‌ها را برنجانند و مکدر سازد.

روستای فرخند همه چیز را برای یک قطب جهانگردی روستایی دارد اما مردمش نگران آثار منفی بازدیدکنندگان هستند. در کارگاه گلاب‌گیری، زن‌ها با روی خوش از بازدیدکنندگان استقبال می‌کنند و ظرف‌های گلاب را برایشان پر می‌کنند. گروه دف برای بازدیدکنندگان دف می‌زنند. دف در ادبیات عرفانی نوعی شکرگزاری است. دست‌ها که بالا و پایین می‌روند دارند شکر نعمت به جای می‌آورند. نماز ظهر را همان‌جا در کارگاه می‌خوانند و تا خروج آخرین بازدیدکننده درها را نمی‌بندند.

ناسپاسی است که برخی شهرنشین‌ها به جای این همه خوبی و بزرگواری و سخاوت، آن‌ها را با وضعیت بسیار نامناسب پوشش و رفتارشان بیازارند. دهیاری فرخند باید برای حفظ اصالت و فرهنگ روستا به طور جدی و سخت‌گیرانه وارد عمل شود و برای حفظ آرامش روانی و اعتقادی مردم روستا برنامه بریزد. فرخند نمونه‌ای از صدها روستای ماست که باید محیط و بافت اجتماعی و رفتار و سکناتش حفظ شود و مورد احترام باشد. به باغدارهای فرخند احترام بگذاریم، بابت این همه زیبایی و مهر، سپاسگزارشان باشیم و حرمت اعتقادات مردمان روستای گل و گلاب را نگه داریم.

با کلماتی دلنشین، صفای باطن خود را بروز می‌دهند.

چادرهای گل‌گلی زن‌های روستا حکایت از زیبایی و حیا دارد

مردم روستای فرخند هم باغ‌های گلشان را برای شهرنشین‌ها می‌گشایند و فقط یک چیز می‌خواهند. به زبان ساده خودشان: روستای ما را خراب نکنید. فرهنگ روستا فرهنگ حجب و حیاست. فرهنگ آرم و اخلاص است. صاف و ساده می‌خواهند فرهنگ روستایی‌شان را مورد هجمه قرار ندهیم.

چادرهای گل‌گلی زن‌های روستا حکایت از زیبایی و حیا دارد. می‌خواهند این چادرهای گل‌گلی از سر دخترکانشان کم نشود. می‌گویند: قدمتان بر چشم ما، اما وقتی می‌آیید، ملاحظه فرهنگ روستا را بکنید و مثل شهر خودتان لباس نپوشید. مثل ما باشید، ساده و بی‌پیرایه و کم‌آرایه.

این عرف بین‌المللی است که وقتی به عنوان گردشگر به منطقه‌ای می‌روید، باید فرهنگ آن منطقه را حفظ کنید و نباید با ظاهر و رفتار خود فرهنگ و مردم منطقه را مورد تهاجم و تغییر قرار دهید.

ضعف فرهنگ جهانگردی بین ما همین است که ملاحظه منطقه گردشگری رانمی‌کنیم. توجهی به گفتار، پوشش و رفتارمان نداریم و این گونه می‌شود که چند سال بعد، فرهنگ روستایی کم‌رنگ می‌شود و جز پاره‌ای بنا و باغ باقی نمی‌ماند.

روح روستا را پاس بداریم، روح مردم روستا و زنان و مردانش را که اگر فرهنگ و آیین روستا را فراموش کنیم، دیگر جاذبه‌ای باقی نخواهد ماند.

دهیاری فرخند باید برای حفظ اصالت روستا هشیارانه عمل کند و تا کار از دست نرفته، قواعد و قوانینی بگذارد تا مردمان شهرنشین در چند ساعت بازدید از باغ‌های گل و کارگاه‌های گلاب‌گیری، رعایت پوشش

باغ گل یکی از شادی‌آفرین‌ترین منظره‌های کره زمین است، تفرجگاهی سبز و معطر و درخشان. امسال خیلی‌ها چند ساعتی را به تفرج و لذت از این نعمت زیبای خداوند گذراندند و باغ‌های گل روستای فرخند را یک دل سیر تماشا کردند. بوی گل و گلاب در نسیم نمناک بهار، روح و جان را تازه می‌کند و گل‌های محمدی در گستره سبزی برگ‌ها و نور خورشید، چشم را می‌نوازد. حیف است اگر در این چند روز باقی‌مانده از بهار، گشتی در گل و گلزار فرخند نزنید. جرقه این یادداشت را صحبت‌های دختر آقای نظری، باغدار فرخندی، زد وقتی از حضور ما خوشحال شد. روستایی‌ها مهمان‌نوازند و صادقانه و خالصانه خداقوت‌مان را جواب می‌گویند.

سخاوت و بخشش و مهر گل‌های محمدی

هرچه دارند بی‌کم و کاست و با سخاوت پیشکش می‌کنند. دختر آقای نظری هم خوشامدمان گفت و ما را به جمع کردن گل‌های زیبای محمدی مهمان کرد. خوش صحبت بود. کم‌کم در باغ دلش را هم باز کرد و از برخی شهرنشین‌هایی گفت که آن‌ها را رنجانده‌اند، کسانی که به روستا می‌آیند، در باغ گلشان قدم می‌زنند، عکس می‌گیرند، چای می‌نوشند، لذت می‌برند اما ملاحظه فرهنگ و آداب روستا را نمی‌کنند. از کسانی می‌گوید که ادا و اطوارشان مأخوذ به حیا نیست، پوشش آن‌ها مناسب نیست، ادبیات و کلامشان در شأن مردم شریف روستا نیست و برای یک تذکر ساده، با برخورد تند و هتاک‌آزاریشان داده‌اند و در جواب خیرخواهی آن‌ها جمله معروف «به تو چه» و رگباری از این تعابیر نثارشان کرده‌اند.

ما چه داشتیم بگوییم جز عرض شرمندگی از بزرگواری روستاییان. مردم همه روستاهای ما مهربان، کم‌توقع و با سخاوت‌اند. در باغ و منزلشان به روی مهمان باز است. رویشان گشاده و دلشان پر مهر است. کریمانه مهمان را می‌پذیرند و

